

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sponsvs Sangvinvm

Zachmoorter, Michiel

T'Antwerpen, [1641]

Meditatie.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35954

MEDITATIE.

Bereydinghe.

Eerste deel der Meditatie.

V Bindende / mijn ziele / met
soo veel obligatien ghelaeden
tot uwen Salighmaker / naer dat
ghy weet dat hem niet aenghena-
mer en can geschieden / dan dat wy
met hem ons selven becommereen
in't inwendich ghebed; begint die
te doen met die meeste ootmoedig-
heyt / ende met die puerste meynin-
ge die u sal moghelijck zijn. Waer
toe u helpen sal een oogh merck ge-
slagen op sijn onsprekelijcke weer-
de / ende op u afgrondig snootheyt;
op sijn ghetrouwe Vaderlijcke lief-
de / ende uwe onbekentsame onghe-
trouwigheyt / ende voszts al'tghe-
ne staet inde bereydinghe van de
eerste Meditatie. fol 4.

Tweede deel der Meditatie.

Ghy hebt / mijn ziele / uwen be-
 minden ghesien in die sware
 pijn / waer hy sijn uysterste beste
 was doende om hem op te rech-
 ten / ende sijn Cruyce weder op
 sijn schouderen te nemen. Maer
 soo hy dat niet machtigh en was
 alleen te draghen / die onghena-
 dighe beulen hebben dat met me-
 nichte van slaeghen ende dreyghe-
 menten hem willen bedwinghen
 te doen. Maer eplacen te ver-
 gheefs / dooz dien dat den goeder-
 tieren Salighmaker nu soo flauw
 was / dat hem niet moghelijck by-
 cans en was voorder te gaen / als
 de ghene die soo veel dierbaer bloet
 hadde ghestort op soo veel dier-
 sche plaetsen / dat hy nu heel mach-
 teloos was. Dit siende dese wree-
 de honden / soo sy nu bedwonghen
 mesende / niet uyt liefde / maer van
 vreesse dat sy hem op den berg
 van Calbarien niet en souden alle
 schande aen-doen (Simon Cire-
 neus

nens hadden met ghewelt ober-
 streden / ende bedwoonghen om het
 Cruyce te helpen draeghen / soo
 beginnen sy weder tot Iesum te
 roepen: Was/ras / dat hy voort
 soude gaen / waerom den eenen
 hem met sijne coorde daer hy me-
 de ghebonden was / trock / den an-
 deren metten hantze / den anderen
 die stootte hem met sijne voeten /
 ende die andere sloeghen hem met
 stocken. Maer wat noot ist al dit
 gheboelt aen te doen / naedemael
 hy meer begeerte heeft van voort
 te gaen om te stercken / dan ghy-
 lie-
 den / o beulen / om sijn bloet te stoz-
 ten ? Scheppende dan den soeten
 Salighmaker eenē nieuwen moet
 met alle de macht die hy can /
 herneemt sijn Cruys / omhelt dat
 vziendelijck / ende draeght dat met
 de hulpe van sijnen ongewillighen
 hy-staender Simon Cireneus.
 Maer doen hy nu in dit bitter
 equipage hadde sommige straeten
 weeghs ghedaen / ende quam aen
 die poorte / die tot den bergh van
 Calvarien leyde / daer is hy we-
 der

188 Den Bloedigen Bruydegom
der als doodt onder dat swaer
pach des Cruyce gheballen.

Confideratie oft over-legginghe
van dit mysterie.

Derde deel vande Meditatie.

Hoe wel / mijn ziele / is heden
bolbracht het woordt van den
Prophete Isaias / doen hy on-
sen Salighmaecker was inden
gheest alsoo gheladen siende gaen
met syn swaer Cruyce ter doodt/
als hy sepde: Isa. 53. Verè languores
nostros ipse tulit, ægrotationes no-
stras ipse portavit. Inder waer-
heydt hy heeft wel onse ellendig-
heden ghedraghen / ende met onse
siekten gheladen ghebreeft. Want
als ghy wel wilt insien alle die
qualiteyten van uwen Verlosser;
van sijn lichaems weghen / hy
was de ghesontste die op der aer-
den was; van sijn levens wegen /
hy was den onnosselsten / deugh-
delijcksten / ende onberispelijck-
sten diemen soude hebben connen
wenschen; van sijnen persons we-
ghen / soo was hy den eenighen
Sone

Sone Godts mensch gheworden
sonder sonde. Hoe comen dan dese
soo onspreekelijck tormenten aen?
Godt is rechtveerdigh / hy en
strafft niemant sonder misdædt:
en heeft hy (ghelijck hy en doet)
gheen sonde oyt ghedaen / is hy den
Sone Godts / die oneyndelijck
goet is ; hoe is't moghelijck dat
Godt synen Vader / die de recht-
veerdighendi selve is / hem soo on-
ghenadelijck strafft ende castijdt?
Neemt mijn ziele / eenen deghelijc-
ken rijcken Heere / die tot eenen
misdadighen mensch affectie dra-
ghende / borgh soude blijven aen
den Coninck / wilde hy hem sijn
misdædt vergheben / ende al sijn
goet ende synen persoon te pande
soude stellen vooz't misdædt van
dien misdadighen / indien hy hem
niet en beterde / ende noch iet dies-
gelycks noch quame te bedryben.
Den Coninck beweeght zijnde
dooz de bedinghen van dien eer-
lijcke Edelman / schenckt den mis-
dadigen het leven / mits de borgh-
tochte vooz hem ghepresenteert /

-dat

dat hy niet meer het selve quaet en sal comen te doen.

Maer oft desen misdadigen soo ondanchbaer / onbeleest / ende boos waere / dat hy ter stont verloft wesende / de selve verraderij ende schelm-stucken bedrebe / waerom dat hy van te voren ter doodt verwesen was ; soude den Coninck gheen recht hebben op dien persoon / ende op al het goet van sijne bozgh-tochte / ende den quaelijck beraeden bedrogghen bozghen wel reden hebben van hem te beclae ghen van die onmenschelijcke ondanchbaerheydt vanden boosen mensch / die hy het leven hadde ghesalveert / ende sulck-een vrient-schap ghedaen / met soo groot een perijckel / dat hem nu soo diere den hals / ende alle sijn goet cost / al twelck niet-teghenstaende / desen misdadighen brenghet door moetwilligheydt sijnen verloffer in dese upterste benautheydt.

Voornemen van sijn leven te beterē.
Verweckinghe vanden wille.

Vierde deel der Meditatie.

Hoe claerlyck can ick nu sien
de grootheydt van mijn on-
danckbaerheydt? Nae-de-mael
dat ick sonder twijfel ben dien
misdaedighen / die dooz de erf-
sonde de doodt schuldich was / en-
de gebangen onder de banden van
den thorn Godts. Den eerlycken
Edelman heeft sonder twijffel
gheweest den Sone Godts / die
my dooz sijn goetheydt bemindt
heeft / ende compassie met my ghe-
hadt heeft / want in my niet weer-
digh en was om bemindt te we-
sen. Desen alder-edelsten Godde-
lycken persoon is dooz medelijden
aen Godt den Vader ghenade gaen
bidden om sijn slaeve; sijn goedt /
sijn eere / sijn bloedt te bozgh gaen
stellen / wilde hy my het leven
schencken / belovende dat ick
deughtsamigh soude leven / ende
my soude wachten van alle boos-
heydt ende doodt-sonde. Die goet-
heydt

hepdt Godts / wiens nature ghe-
neghen is tot barmhertighepdt/
schenckt aen synen Sone het leven
van my / sijn arme slaeve / op de
conditie van borgh-tochte / want
al is die opperste goethepdt ghe-
nadigh / soo is sy oock nochtans
rechtbeerdigh. Ick worde ver-
loft : van een kindt des dupbels
worde ick ghemaect / dooz de gra-
tie / een kindt Godts. Men houdt
my vooz de conditien van't ac-
coozdt ; ick acceptere die / ick on-
derteekene de selve / ende beloobe
in't Doopsel al dat t' onderhou-
den. Maer ick en ben soo haest
niet verlost / vergetende mijnen el-
lendigen voozgaenden staet / niet
achtende op die gramschap van
den Almoghenden Coninck / geen
werck makende vande liefde van
mijn goedertieren borghhe / noch
iet passende op al dat verlies / pij-
ne / schande / ja de de doodt die hy sal
moeten lyden indien ick mijne be-
lofte bzeke ; ick gae vyzmoedigh
uyt ghenoechte / ende ick bedrijve
die sonde / niet alleen een oft twee /
maer

vallende aende poorte. 12 stat. 193

maer tyiene ende tyiene / jaē hon-
dert. Ende dan ben sich verwon-
dert den rijcken Sone Godts in
sulck-een armoede te sien / den ghe-
sonden met sulcke wonden ghe-
quetst te aenschouwen / die schoon-
hepdt der hemelen soo ghedefigu-
reert te bemercken / die stercke mo-
ghenthepdt soo machteloos te sien
ligghen onder het Cruys. Verē
languores meos ipse tulit. Inder
waerhepdt hy heeft wel mijn boos-
heden ghedraghen / ende dier be-
taelt. Want ick niet van sinnen /
ende van alle menschelijck gheboe-
len berooft / soude ick niet meer
ende swaerder gheacht hebben de
sonde te doen / die den Sone Godts
soo dier comt te staen ? Dat ic
niet harder en waere dan eenen
steen / niet ondanchbaerigher dan
een wilt dier / soude ick niet an-
ders sulck-een onbegrijpelijck
weldaet achten ? soude ick niet an-
ders mijn leven schicken ? soude
ick niet anders soecktn hem te be-
lieben ? sijnen wille in als te vol-
brenghen ? ja ick boozwaer. Maer

I

waer

waer naer verheyde ick? Indien
 ick van daeghe niet en beginne
 eens oprechtelijck hem te dienen/
 wat weet ick oft hy my moeghen
 den tijt sal gheben; Hebbe ick niet
 langhe jaren ghenoech uytghestele
 my t'eenemael tot synen dienst te
 gaen begheben? Wil ick noch lan-
 der alle sijne inspraecken versma-
 den? Wil ick noch verwachten dat
 den Apostel seghet/ Heb. 6. dat den
 acker die dickmael den reghen op
 hem comende drinct sonder vruch-
 ten voort te brenghen/ seer haest
 van Godt vermaledijdt sal wor-
 den? Hoe menichmael hebby den
 dautw synder gratien ende verma-
 ningen/ en sabonts/ en smorgens/
 en snachtes / en in den middagh
 ghevoelt/ ende nochtans weder-
 staen? Het sal eens die laetste zijn/
 ende die niet de reste niet waer-
 ghenomen/ adieu voer al/ inder
 eeuwighheydt verlozen.

Ach / mijn ziele/ wilt u daer af
 wachten? Puer-wijlen dat den
 dagh der ghenaden is noch claer
 schijnende/ eer hy ten abont comt/

gaet valt uwen alder-minnelyck-
sten bozghē te voete / die u daer al
ligghende onder sijn Crups is
verwachende: doet hem het be-
clach upt den gront uws herten
van het onghenadigh lijden dat
ghy hem hebt aenghedaen. Seght
hem u schuldt / bidt hem vergiffe-
nisse/ende naedemael dat hy geenen
anderen troost en kan ontfanghen/
dan dien van u liefde (want de
doodt moet hy gaen sterben / om
dat hy booz u bozghē heeft ghe-
bleven) ten minsten gheeft hem
dien troost; ende vertelt hem in't
langhe hoe ghy u leven van desen
ooghenblich af sult gaen beteren/
hoe vperighlijck dat ghy hem sult
gaen dienen / ende hoe ghetrouw-
lijck ghy hem sult gaen bemin-
nen / ende daer naer doet u beste
om u booznemen vastelijck altoos
te onderhouden.